

søge den slags ting, simpelt hen bare for at få fred, således at de her ting ikke kører videre. Det er ærlig talt det, der er mit ærinde i denne her sag.

Tag dog en undersøgelse af de her ting – det er jo ikke noget, der koster noget – og så lad os blive fri for alt det dér, der vil køre i fremtiden. Lad os tage en ordentlig undersøgelse.

Om tre år er der et tv-selskab, der roder op i det hele igen, og så er der nogle ministre, der bliver krævet til regnskab, og så kan man sige: Hvorfor undersøgte de det ikke dengang? Og de må svare: Nej, det var ikke nødvendigt.

Det er at forhindre det, der er mit ærinde. Det er for at forhindre, at den slags ting kommer op, og vi får gentagelserne. Det synes jeg ærlig talt er ret fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg takker ministeren for den interessante gennemgang af Ole B. Hansens udeblivelseshistorie fra den straf, han blev idømt. Jeg synes jo bare, det bekræfter én ting, nemlig lige præcis, at det i modsætning til, hvad ministeren siger, ikke altid er så let at få tingene hurtigt opklaret, for en af dem, som det kunne være interessant at snakke med i denne her sag, sidder altså nede i Spanien.

Og derfor bliver jeg jo altså nødt til igen at stille spørgsmålet til ministeren: Hvilke muligheder har der været i det sidste halve år for at komme i kontakt med Ole B. Hansen og få ham til at bidrage til en opklaring, hvis det var det, man ønskede?

Problemet er, at vi kommer til at se de her sager, som meget hurtigt bliver forældede, fordi de folk, som bliver betalt for at være stråmænd, selvfølgelig vil placere sig et sted i verden, hvor man ikke hurtigt kan komme i kontakt med dem. Og så vil tingene kunne tage lang tid, og derfor er det et ualmindelig godt forslag, som ligger i dagsordenen, om, at man forlænger forældelsesfristen.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg forstod på hr. Tom Behnkes indlæg, at det var odiøst at henvise til granskningsudvalgets rapport, når det drejer sig om spørgsmålet om de civile retlige forhold omkring ejerskabet.

Jeg beklager, at hr. Tom Behnke har det synspunkt, men jeg er ikke overrasket, for jeg har set i den avis, Jyllands-Posten, der har behandlet det her spørgsmål, at hr. Tom Behnke jo også mente, at Justitsministeriet eller min forgænger

som justitsminister skulle have vildledt Folketinget ved at sende en samlet beskrivelse til Folketinget af den del af granskningsrapporten, der vedrører det her, og ikke blot en summarisk konklusion på det spørgsmål.

Det er sjældent, at jeg har oplevet noget lignende: at det, når en minister – og det var altså min forgænger – har sendt et helt kapitel over, der vedrører det spørgsmål, kan give anledning til, at han efterfølgende beskyldes for at have vildledt Folketinget, fordi man ikke har taget det sted med, hvor konklusionen og den summariske konklusion stod.

Det overrasker mig ikke, at hr. Tom Behnke vælger den tilgang, for jeg har set mange, synes jeg, ikke særlig berigende udtalelser fra hr. Tom Behnke til pressen om den her sag. Det har åbenbart mere været et ønske om at prøve at spille det almindelige politiske spil end om at bidrage til opklaring af nye forhold, der har gjort sig gældende i sagen.

Det, det drejer sig om, er det civile retlige spørgsmål om ejerskabet. Der står det jo klart, at skibet var overdraget fra SeaEscape til de nye ejere den 30. marts 1990, men der har ikke fundet nogen betaling sted på det tidspunkt.

Men spørgsmålet er, hvilken betydning det her civile retlige spørgsmål har. Hr. Tom Behnke mener, at det har en betydning i forhold til erstatningsansvarbestemmelserne. Jeg medgiver gerne, at det kan det have, men i denne sag indgik de overlevende og de efterladte sammen med deres norske advokat et forlig med det norske forsikringssselskab Skuld om erstatningsudbetalingerne, og de ønskede ikke at føre erstatningsansvarssagen mod SeaEscape i USA.

Erstatningsansvarsspørgsmålet og erstatningsspørgsmålet er ikke noget, nogen dansk myndighed har været involveret i, vil jeg sige til hr. Tom Behnke og også til ordføreren for forespørgerne, der mener, at denne sag vil have betydning for kommende ministre eller ministre, der måtte sidde tilbage med – sådan forstod jeg det – nærmest et retligt ansvar.

Jeg vil gerne sige til ordføreren for forespørgerne, hr. Tommy Dinesen, at jeg har svært ved at se det. Hvad er det, der skulle bevirke, at nogen minister skulle ifalde et retligt ansvar i denne sag? Spørgsmålet om erstatning er afgjort i Norge med forlig, og spørgsmålet om strafansvar er afgjort ved to danske retsinstanser, Sø- og Handelsretten og Højesteret. Det er politieforsket af politiet på Frederiksberg.